

Qərbi Azərbaycanın qaraqoyunlu dərəsi haqqında tarixi həqiqətləri əks etdirən fundamental monoqrafiya

Bu günlərdə Azərbaycan ictimayıtinə qədim oğuz yurdunu Qərbi Azərbaycan torpaqlarının ayrılmaz bir parçası olan Qaraqoyunlu dərəsində uzun yüzilliklər yaşamış soydaşlarımızın tarixi, məşguliyəti, adət-ənənələri, mətbəxi, elm və təhsil uğurları, onlara qarşı dəfələrlə tövredilmiş erməni vandalizmi və sairəni özündə əks etdirən fundamental bir monoqrafiya təqdim olunmuşdur. Monoqrafiyanın müəllifi uzun illər təhsil sahəsində yüksək vəzifələrdə, o cümlədən Azərbaycan Respublikasının Təhsil Naziri vəzifəsində çalışmış, hazırda AMEA-nın Riyaziyyat və Mexanika İnstitutunun direktoru, AMEA-nın müxbir üzvü Mərdanov Misir Cumayil oğludur. O bu monoqrafiya üzərində 10 ildən artıq ömrünü sərf etmiş, doğulub boyabaşa çatdığı Qaraqoyunlu dərəsinin Goyərçin və Salah kəndləri haqqında, yurd yanğıından, həsrətindən doğan elmi, pedaqoji, ictimai, siyasi, etnoqrafik düşüncələrini "Qərbi Azərbaycanın həqiqətləri: Qaraqoyunlu dərəsinin Goyərçin və Salah kəndləri" adı altında çox qiymətli bir monoqrafiya nəşr etmişdir (Təhsil nəşriyyatı, 2022).

Monoqrafiya quruluş etibarilə 5 fəsildən ibarətdir. "Qaraqoyunlu dərəsi" adlanan I fəsildə Qaraqoyunlu tayfasının mənşəyi, Qaraqoyunlu dövlətinin ictimai-siyasi tarixi, Qaraqoyunlu dərəsinin yerləşdiyi məkan, kəndləri, ermənilərin bu tarixi məkanda qədimdən bəri məskunlaşmış azərbaycanlılara qarşı törətdikləri vəhşiliklər, sovet dönməndə bu kəndlərin idarə olunması, adət və ənənələri (elçilik, nişan mərasimi, toy, novruz bayramının keçirilməsi, qız gözaltılamaq, dəfn və yas mərasimi, el-oba arasındaki yazılmamış qaydalar, Qaraqoyunlu dərəsinin təkrarolunmaz mətbəxi, florası və faunası, yaylaqları, ekinçilik, bu məkanda fəaliyyət göstərmiş məktəblər haqqında real rəqəmlər, faktlar, fotosəkillər əsasında müfəssəl və geniş məlumat verilir. Bu məlumatlardan aydın olur ki, qaraqoyunlular türkdilli tayfa birləşməsi olub, bayraqlarında qara qoçun şəkli olduğuna görə belə adlanırdılar.

Qaraqoyunluların Azərbaycanda Göycə mahalı ətrafında məskunlaşmalarının bünövrəsini sonuncu Qaraqoyunlu hökməri Cahan şahın oğlu Məhəmməd Mirzə ilə onun tərəfdarları qoymuşdur (təxminən XV əsrin sonlarında). Müəllif Qaraqoyunlu dərəsinin yerləşdiyi məkanı təsvir edərkən göstərir ki, bu dərə bir tərəfdən Murğuz dağ silsiləsi, bir tərəfdən Goyçə gölü, digər tərəfdən də Dilican dərəsi ilə əhatə olunmuş, təxminən 800 kv.km ərazidə yerləşir. 1988-ci ilə qədər bu dərədə yerləşən 13 kənd (Alaçıqqaya, Goyərçin, Polad, Mürteyl, Ağkilsə, Salah, Qaraqaya, Yanıqnəyə, Çaykənd, Gökənd, Civixlı, Pəryabad, Əmirxeyir) mərkəzi Dilcan şəhəri olan rayonun tərkibində idi. 1938-ci ildə bir rayonda azərbaycanlıların çoxluğundan narahatlıq keçirən ermənilər həmin kəndləri iki rayon arasında (İcevan və Krasnesolo) böldülər.

Kitabın tarixi baxımdan ən qiymətli hissələrindən biri Qaraqoyunlu dərəsinin kəndləri haqqında ətraflı məlumatlar verilməsidir. Bu məlumatlarda hər bir kəndin yerləşdiyi konkret ərazisi, əhalisi və 1991-ci ildə onların adlarının dəyişdirilməsi əksini tapmışdır.

Kitabın maraqlı səhifələrindən olan ermənilərin Qaraqoyunlu dərəsindəki vəhşilikləri haqqındaki məlumatlar da tarixi həqiqətin üzə çıxarılması baxımdan çox qiymətlidir. Müəllif yazır ki, təəssüf ki, Qaraqoyunlu dərəsinin bir əsrə 3-4 dəfə qəçqınıq həyatı yaşamış başbələli sakinləri 1988-ci ilin sonlarında bütün var-yoxlarını, ev-eşiklərini, həyat-bacalarını qoyub yüzillərlə yaşadıqları dədə-baba torpaqlarını tərk etməli oldular. Müəllif haqlı olaraq bunu da xatırladır ki, onlar çox ağır

mının, dəfn və yas mərasiminin tətənəli şəkildə keçirilməsi unudulmaz bir xatırələr kimi yada salınır. Bütün bunlarla bərabər müəllif Qaraqoyunlu dərəsinin sakinlərinə məxsus bir sıra yazılmamış qaydaları xatırladır: böyük olan yerdə kiçiklər danışmadı, öz uşaqlarını qucaqlarına almazdı, içki içməz, sıqaret çəkməzdı. Bu qaydalar sanki o yerlərin adamlarının qanına hopmuşdur. Bunlardan əlavə bütün mərasimlərdə, toplantınlarda xalq birliyi, qadına hörmət, onların kişişlərlə bərabər kəndlərin idarə olunmasında iştirakı və təsərrüfat işlərində çalışması və s. haqqında oxuculara məlumat verilir.

M.Mərdanov Qaraqoyunlu dərəsi mətbəxində bəhs edərkən xörəklər-dən quymaq, un xəsili, buglama südlü plov, qurutlu xəngəl, qovurma, əriştə aşı və s. xörəklərin hazırlanma

vəziyyətdə Azərbaycana gələndən sonra özlərinə yeni yaşayış məskəni kimi təbiəti, havası və suyu cəhətdən Qaraqoyunlu dərəsinə oxşar və yaxın olan Qarabağ torpaqlarını seçmək istərkən onların bu istəyinə o zamanki bədnəm Azərbaycan rəhbərliyi (Ə.Vəzirov) mane oldu. Müəllifin fikrincə, o zaman Ermənistandan məcburi köçürülmüş insanların Qarabağa yerləşdirilməsinə icazə veriləydi, bəlkə də sonalar başımıza bələlər gətirən Dağlıq Qarabağ problemini də olmazdı.

Prof. M.Mərdanov monoqrafiyasında Sovet dövrlərində kəndlərin idarə olunmasını Goyərçin və Salah kəndlərinin timsalında şərh etmişdir. Adət-ənənələr haqqında bəhs edərkən müəllif haqlı olaraq həyəcan təbili çalır: adət-ənənələrimizin bəziləri unudulmaq üzrədir. Bunun başlıca səbəbi uzun illər kompakt şəkildə Qaraqoyunlu dərəsində yaşamış insanların ermənistanın deportasiya siyaseti nəticəsində 1988-ci ilin sonundan başlayaraq pərən-pərən düşüb dönyanın müxtəlif yerlərində məskunlaşmasıdır. Müəllif bir vətənpərvər, el-oba təəssübəsi kimi soydaşlarımızı bu adət-ənənələri unutmamağa, onları gələcək nəsillərə ötürməyə çağırır. Xüsusilə, toy mərasiminin ayrı-ayrı elementləri haqqında, o cümlədən qız gözaltılamaq, ekinçilik, nişan qoymaq, 3 gün 3 gecə toy çaldırmaq, Novruz bayra-

qaydalarını da oxuculara xatırladır. Bütün bunlarla yanaşı Qaraqoyunlu ların qasıq xəngəli, hörə, soğança xörəklərini də yada salmaq yerinə düşərdi.

Monoqrafiyada Qaraqoyunlu dərəsinin flora və faunası haqqında da müfəssəl məlumat verilir. Meşələrində palid, fistiq, vələs, göyrüş, cökə, alma, armud, ağcaqayın, alımça, qoz, yemişan, söyüd, albalı, ardıc, dəmirqura, qozqara, əzgil, dağdağan, göyəm, qaraqat, moş, itburnu və s. ağac növləri yada salınır. Yaylaqlarından bəhs edilərkən ən çox Cantəpə və Marallıca yaylaqları haqqında söhbət açılır.

Kitabın I fəslinin sonunda Qaraqoyunlu dərəsində ilk məktəblərdən bəhs edilərkən Misir müəllim Əsl təhsil adamı kimi bu məktəblərin açılmasından başlamış 1988-ci ilin sonuna qədər onların fəaliyyətini izləyib aşkara çıxarmışdır.

Çaykənd, Gökənd, Polad Goyərçin, Salah, Əmirxeyir, Bəryabad, Cıvixlı, Alaçıqqaya, Qaraqaya, Yaniqpəyə kənd məktəblərinin hər biri haqqında ayrıca bəhs etmiş, onların açıldığı illərdən başlamış 1988-ci ilə qədər direktorlarının adları göstərilmişdir.

Kitabın II fəsli Misir müəllimin doğulub boyabaşa çatlığı Goyərçin kəndinin 1956-ci ilə qədərki dövrünə həsr olunmuşdur. Müəllifin yazdığını görə anadan olduğu Goyərçin

kəndi dağlar qoynunda gözəl bir məkanda, Qaraqoyunlu dərəsinin başlangıcında sağ yamacda yerləşirdi. Kəndin əhalisi burada yaşayışın getgedə çətinləşməsi ilə bağlı olaraq 1953-cü ildən başlayaraq qonşu Salah kəndinə köçməyə başlamışlar. 1956-ci ildə Goyərçin kəndinin sonuncu ailələri də Salaha köçmüdü. Müəllif doğma Goyərçin kəndi haqqında ətraflı məlumat verərək bu kəndin yer adları, kolxoz sədrələri, repressiya qurbanları, II dünya müharibəsində həlak olanlar, 1956-ci ilə qədər bu kənddə yaşamış tayfalar və ailələr haqqında ətraflı bəhs etməyi özüne borc bilmişdir.

Kitabın III fəsli "Salah kəndi 1953-cü ilə qədər" adlanır. Bu fəsildə Salah kəndinin coğrafi ərazisi, tayfaları və ailələri haqqında məlumat verilir. Müəllif uşaqlıq və yeniyetməlik illərində yeddi il təhsil aldığı doğma Salaha kəndini belə təsvir edir: Salah kəndi Darlıqdan Çembərəkə (Krasnaselo) gedən magistral yolun üzündə-Qaraqoyunlu dərəsinin başlangıcında Alaçıqqaya və Polad kəndlərindən sonra üçüncü kənd idi.

Kitabın son iki fəslində 1988-ci ilə qədər Salah kəndi və burada yaşamış ailələr (IV fəsil), Goyərçin və Salah kəndinin sakinləri, hazırda kəndimizin alımları, şəhidləri, tayfaları (V fəsil) haqqında məlumat verilir.

Kitaba yazılmış son sözən məlumat olur ki, prof. Misir Mərdanov bu monoqrafiyasını on ilə yaxın bir müddətdə yazıb başa çatdırıb. Müəllifin qeyd etdiyi kimi Qaraqoyunlu dərəsi haqqında indiyədək bir neçə maraqlı kitab, dəyərli məqalələr çap edilmişdir. Lakin həmin yazıların, əsərlərin heç birində bu kitabda qədər zəngin və dürüst məlumat rast gəlinmir. Haqqında bəhs etdiyimiz monoqrafiyanın başqalarından bir fərqi də ondadır ki, burada Qaraqoyunlu dərəsinin Goyərçin və Salah kəndləri timsalında bütün məziyyətləri öz əksini tapmışdır.

Monoqrafiyanın əvvəlinci səhifəsində prof. Misir Mərdanovun müdrik baxışlı bir şəkli verilmiş, şəklin altında aşağıdakı cümlələr yazılmış və imza atılmışdır.

"Bu kitabı nə üçün yazdım?" - sualının min cavabı var, ancaq əsas cavab belədir: o torpaqlara qayıtmaşıq, vətənimizi unutmamalıyıq, bu haqsızlıqla barışmamalıyıq!"

Əhsən sənə, Misir müəllim! Bu monoqrafiyanı yazmaqla həm də azığın və məkrli düşmənimiz olan erməni cəlladlarından min cür əzab və işgəncələrə məruz qoyduqları soydaşlarımızın intiqamını almış, ən başlıcası isə illərcə bu intiqam hissi ilə döyünen ürəyinizə daimi bir rəhatlıq, xoşbəxtlik duyğuları bəxş etmisiniz.

**Allahverdi HACIYEV,
ADPU-nun dosenti,
Əməkdar müəllim**

**Oqtay PAŞAYEV,
Bakı Dövlət Universiteti
(əslən Salah kəndi sakini).**